

Rapport

Klacht

Verzoeker klaagt erover dat het regionale politiekorps Haaglanden hem tijdens zijn verblijf in een politiecel in de nacht van 17 op 18 november 2005 meerdere keren heeft geweigerd om zijn medicijnen te laten innemen.

Verder klaagt verzoeker erover dat bovengenoemd korps die nacht het licht in de cel heeft aangelaten en hem heeft geobserveerd met een videocamera.

Beoordeling

Algemeen

1. Verzoeker is actief lid van de Delftse gehandicaptenorganisatie Vereniging van Delftenaren met een Functiebeperking. Op 17 november 2005 begaf verzoeker zich naar het stadhuis te Delft om daar deel te kunnen nemen aan een commissievergadering over onder meer het Gehandicaptenplatform Delft. Naar hij stelt wilden hij en de vereniging kritiek uiten op de wijze waarop de wethouder de besluiten met nummer 677311 en 623702 tot stand wilde brengen. Tijdens deze vergadering hielden politieambtenaren van het regionale politiekorps Haaglanden verzoeker aan wegens lokaalvredebreuk. Dit was omstreeks 21.00 uur.
  2. Verzoeker werd vervolgens overgebracht naar het politiebureau, alwaar hij werd verhoord. Hierna besloot de wachtcommandant, hulpofficier van justitie B., om verzoeker in te sluiten in een observatiecel, waarin het licht die nacht werd aangelaten en hij werd geobserveerd met een videocamera. Tijdens de insluiting moest verzoeker zich volledig ontkleden, waarna de politie hem van boven tot onder onderzocht. De volgende dag werd hij nogmaals verhoord en om 11.25 uur met een transactie van € 235 heengezonden.
- Verzoeker verzocht de politie tijdens zijn insluiting meerdere keren om zijn medicijnen. De politie voldeed niet aan dit verzoek. Ook werd verzoeker niet bezocht door een politiearts.
3. Verzoeker diende over het voorgaande een klacht in bij het politiekorps Haaglanden. De bureauchef Delft achtte zijn klacht over het ontkleden en onderzoeken gegrond. Ten aanzien van de overige klachten werd verzoeker niet in het gelijk gesteld.
  4. Uit principiële overwegingen weigerde verzoeker om de transactie te betalen. De rechtbank en het gerechtshof te Den Haag achtten verzoeker vervolgens schuldig aan onder meer lokaalvredebreuk. Verzoeker ging tegen deze uitspraak in cassatie. Dit cassatieberoep loopt nog.

- I. Ten aanzien van het weigeren van medicijnen

Bevindingen

1. Verzoeker klaagt erover dat de politie hem tijdens zijn verblijf in de politiecel meerdere keren heeft geweigerd om zijn medicijnen te laten innemen. Verzoeker stelt hierbij dat deze medicijnen voor hem noodzakelijk zijn vanwege een chronische aandoening.

2. De korpsbeheerder achtte de klacht gegrond.

Uit onderzoek was hem gebleken dat verzoeker na zijn aanhouding aan de politie had aangegeven dat hij zijn medicijnen nodig had voor een chronische aandoening, en dat hij zonder zijn medicijnen suïcidaal was. De politie nam hierop contact op met de dienstdoende arts van de medische dienst, maar deze weigerde om langs te komen en om medicijnen voor te schrijven. Ook nadat de politie de arts nogmaals had uitgelegd dat verzoeker zonder zijn medicijnen suïcidaal kon worden en daarom in een observatiecel kon worden geplaatst, volhardde de arts in zijn weigering.

Op grond van het feit dat de politie voor de tweede keer had geprobeerd om de arts te overtuigen, oordeelde de korpsbeheerder dat het voor de politie vast stond dat een bezoek van een arts noodzakelijk was. De politie had daarom vervolgens in ieder geval moeten onderzoeken of verzoeker kon worden bezocht door een andere arts, en bij positief resultaat dit bezoek dienen te regelen, aldus de korpsbeheerder.

Beoordeling

3. Het vereiste van bijzondere zorg houdt in dat bestuursorganen aan personen die onder hun hoede zijn geplaatst de zorg verlenen waarvoor deze personen, vanwege die afhankelijke positie, op die bestuursorganen zijn aangewezen. Het vereiste houdt onder meer in dat de politie de omstandigheden moet creëren, waarin de gezondheid en het welbevinden van een burger die is aangehouden en opgehouden voor verhoor op het vlak van medische zorg zo veel mogelijk zijn gewaarborgd. In de Ambtsinstructie voor de politie, de Koninklijke Marechaussee en andere opsporingsambtenaren is hiertoe opgenomen dat de politie met de arts overlegt in het geval er aanwijzingen zijn dat een ingeslotene medische bijstand behoeft dan wel er bij deze persoon medicijnen zijn aangetroffen. De politie overlegt eveneens met de arts indien de ingeslotene zelf om medische bijstand of medicijnen vraagt. Indien de ingeslotene vraagt om medische bijstand van zijn eigen arts, stelt de politie die arts daarvan op te hoogte (zie Achtergrond, onder 2.).

4. Met de korpsbeheerder is de Nationale ombudsman van oordeel dat de politie meer had moeten ondernemen om verzoeker zijn medicijnen te kunnen laten innemen. De politie had hiertoe moeten proberen om contact met een andere arts te krijgen, die verzoeker alsnog zijn medicijnen had kunnen voorschrijven. Door dit niet te doen, heeft de politie gehandeld in strijd met het vereiste van bijzondere zorg.

De onderzochte gedraging is niet behoorlijk.

5. Verder moet nog het volgende worden overwogen.

Verzoeker stelt verder dat de politie niet heeft toegestaan dat familie en/of vrienden de medicijnen naar het politiebureau brachten, zodat hij deze alsnog had kunnen innemen. Dit valt de politie echter niet te verwijten, omdat op grond van de ambtsinstructie slechts na overleg met een arts medicijnen mogen worden toegediend.

II. Ten aanzien van het aanlaten van het licht en de observatie in de cel

Bevindingen

1. Verder klaagt verzoeker erover dat de politie in de nacht het licht in de cel heeft aangelaten en hem heeft geobserveerd met een videocamera.

2. De korpsbeheerder achtte deze klacht niet gegrond.

Uit onderzoek was hem gebleken dat verzoeker de politie na zijn aanhouding had meegedeeld dat hij een chronische aandoening had tengevolge waarvan hij suïcidaal was.

In verband hiermee was een doorlopende controle noodzakelijk en had de politie voldoende grond om verzoeker in een observatiecel te plaatsen.

3. Verzoeker deelde hierop mee dat hij de politie niet had meegedeeld dat hij suïcidaal was, maar dat hij had gezegd dat hij niet wist hoe hij zonder zijn medicatie zou zijn. Verzoeker ziet dit niet als reden om hem in een observatiecel te plaatsen. Hij was daarbij van mening dat hij zich juist bij een gestoorde nachtrust onadequaat zou kunnen gaan gedragen. Maar dit geldt voor de meeste mensen, aldus verzoeker.

Beoordeling

4. Ook deze gedraging wordt getoetst aan het vereiste van bijzondere zorg. In de ambtsinstructie is hiertoe opgenomen dat het onderwerpen van een ingeslotene aan permanente camera-observatie is geoorloofd indien sprake is van een zodanige dreiging van gevaar voor het leven of de veiligheid van de betrokkene, dat doorlopende controle ter afwending van het gevaar noodzakelijk is (zie Achtergrond, onder 1.).

5. De korpsbeheerder heeft gesteld dat verzoeker aan de politie had aangegeven dat hij suïcidaal was. Verzoeker heeft dit echter weersproken, maar heeft wel aangegeven dat de medicijnen noodzakelijk waren vanwege een chronische aandoening en dat hij niet wist hoe hij zonder deze medicijnen zou zijn. De Nationale ombudsman meent dat ook deze informatie van verzoeker een voldoende dreiging van de veiligheid van verzoeker kan zijn

om hem, in afwachting van een bezoek van een arts, in een observatiecel te plaatsen. In deze cellen is het noodzakelijk om ter observatie het licht aan te laten.

Echter, nu verzoeker niet door een arts is bezocht, kan niet worden vastgesteld of het noodzakelijk is geweest om verzoeker vervolgens de gehele nacht in een observatiecel te laten doorbrengen. Het is zeer wel mogelijk dat door het toedienen van verzoekers medicijnen het gevaar zou zijn geweken. Maar nu er geen arts is geweest om dit te beoordelen, ziet de Nationale ombudsman zich genoodzaakt om zich ten aanzien van deze gedraging van een oordeel te onthouden.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van het regionale politiekorps Haaglanden, is gegrond ten aanzien van het niet-verstrekken van medicijnen, wegens schending van het vereiste van bijzondere zorg.

Ten aanzien van het verblijf in een observatiecel onthoudt de Nationale ombudsman zich van een oordeel.

Onderzoek

Op 12 juli 2007 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van de heer K. te Delft, met een klacht over een gedraging van het regionale politiekorps Haaglanden.

Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de beheerder van het regionale politiekorps Haaglanden (de burgemeester van Den Haag), werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd de korpsbeheerder verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben.

Daarnaast werd een ambtenaar de gelegenheid geboden om commentaar op de klacht te geven. Deze ambtenaar maakte van deze gelegenheid geen gebruik.

Tijdens het onderzoek kregen de korpsbeheerder en verzoeker de gelegenheid op de door ieder van hen verstrekte inlichtingen te reageren.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen.

De korpsbeheerder berichtte dat het verslag hem geen aanleiding gaf tot het maken van opmerkingen.

De reactie van verzoeker gaf aanleiding het verslag op een enkel punt aan te vullen.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

Verzoekschrift van verzoeker van 12 juli 2007 met bijlagen.

Reactie van de korpsbeheerder van 2 oktober 2007 met bijlagen.

Reactie van verzoeker van 25 oktober 2007 met bijlagen.

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.

Achtergrond

Ambtsinstructie voor de politie, de Koninklijke Marechaussee en andere opsporingsambtenaren

1. Artikel 31

"1. De ambtenaar kan de ingeslotene na toestemming van de hulpofficier van justitie aan permanente camera-observatie onderwerpen.

2. De maatregel, bedoeld in het eerste lid, is slechts geoorloofd in die gevallen waarin sprake is van een zodanige dreiging van gevaar voor het leven of de veiligheid van de betrokkene dat doorlopende controle ter afwending van dit gevaar noodzakelijk is.

(...)"

2. Artikel 32

"1. In het geval er aanwijzingen zijn dat een ingeslotene medische bijstand behoeft dan wel er bij deze persoon medicijnen zijn aangetroffen, overlegt de ambtenaar met de arts. De ambtenaar overlegt eveneens met de arts indien de ingeslotene zelf om medische bijstand of medicijnen vraagt.

2. In het geval de ingeslotene vraagt om medische bijstand van zijn eigen arts, stelt de ambtenaar die arts daarvan op de hoogte.

(...)"